

INFORMATOR URZĘDOWY

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosh. do domu.

Ogłoszenia przyjmują się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogl. petyt. lub tabel 12 gr.

№ 17.

GNIEZNO, dnia 14-go marca 1934 r.

Rok 83.

OBWIESZCZENIE Ministerstwa Opieki Społecznej

Wobec wejścia w życie w dniu 1. IX. 1933 r. umowy polsko-niemieckiej o ubezpieczeniu społecznym, która zapewnia wzajemne korzyści obu krajom, każdy robotnik i pracownik umysłowy polski, który kiedykolwiek płacił w Niemczech składki do ubezpieczenia inwalidzkiego, górniczego, czy też ubezpieczenia pracowników umysłowych i któremu nie przyznano dotąd renty z Niemiec, a który wrócił z Niemiec do Polski po 1916 r. (względnie, o ile wrócił na Górny Śląsk, po 1921 r.) powinien czempredziej zgłosić się pisemnie lub osobiście do następujących instytucji polskich (zgłoszenie takie nie wymaga wnoszenia żadnych opłat):

o ile opłacał składki do ubezpieczenia pracowników umysłowych (Angestelltenversicherung) — do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie,

o ile opłacał składki do ubezpieczenia górniczego (knappschaftliche Versicherung) — do Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach,

o ile opłacał składki do ubezpieczenia inwalidzkiego (Invalidenversicherung): o ile mieszka na Górnym Śląsku — do Zakładu Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie; o ile mieszka poza Górnym Śląskiem — do Zakładu Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników w Warszawie.

Wraz ze zgłoszeniem zainteresowani winni przesiłać lub złożyć osobiście powyższym instytucjom polskim wszystkie dokumenty, dotyczące ubezpieczenia w Niemczech (karty kwitowe i t. p., o ile chodzi o górników — zaświadczenia z kopalni o zwolnieniu z pracy), informując jednocześnie o terminie przyjazdu do Polski i o tem, czy po powrocie byli ubezpieczeni w Polsce.

Wyżej wymienione instytucje polskie rozpatrzą dokonane ustnie lub pisemnie zgłoszenia, i o ile stwierdzą, że osoby zainteresowane wypełniają warunki przewidziane w umowie, poczynią odpowiednie kroki, aby osoby te odzyskały prawa nabyte przez opłacanie składek w Niemczech.

Po odzyskaniu w ten sposób praw, osoby te będą mogły — o ile staną się niezdolnymi do pracy lub osiągną wiek starszy (oraz w razie ich śmierci — członkowie ich rodzin) — uzyskać rentę niemiecką, którą będą otrzymywały również w razie pobytu w Polsce.

Zainteresowane osoby winny się zgłosić do polskich instytucji ubezpieczeń społecznych w jaknajkrótszym czasie. Osoby, które zgłoszą się do tych instytucji po 1 sierpnia 1934 r., mogą utracić bezpowrotnie możliwość odzyskania swych praw ze względu na spóźnione zgłoszenie się.

Osoby, które mają już przyznane renty niemieckie, lecz nie otrzymują ich z powodu pobytu w Polsce, będą je mogły otrzymywać obecnie. Osoby te winny niezwłocznie zwrócić się do wymienionych wyżej instytucji ubezpieczeń społecznych celem upewnienia się, czy i jakie kroki należy poczynić dla

otrzymania tej renty.

MINISTERSTWO OPIEKI SPOŁECZNEJ.
Warszawa, w styczniu 1934 r.

Dotyczy rejestracji klaczy zarewodnych.

Nawiązując do tut. ogłoszenia z dnia 24. I. rb. (Inform. Urzędowy nr. 6/34) i z dnia 29. I. br. (Inform. Urzęd. Nr. 7/34) przypominam o rejestracji klaczy, która się odbędzie dnia 20. III. rb. w Gnieźnie, dnia 21. III. rb. w Kłecku i dnia 22. III. rb. w Witkowie.

P. P. Burmistrzowie i Sołtysi przypominają o powyższym wszystkim hodowcom koni.

Gniezno, dnia 8 marca 1934 r.

Starosta Powiatowy:
(—) J. Suski.

Rozporządzenie

Ministra Komunikacji

z dnia 22 listopada 1933 r.

w sprawie dokumentów podróży dla tratów.

Na podstawie art. 12 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) oraz art. 6 pkt. d.) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządzam, co następuje:

§ 1.

1) Dokument podróży wydaje się na pojedynczą tratwę lub partję tratów, równocześnie spławianych przez jednego kierownika (retmana).

2) Właściciel lub kierownik tratwy lub partji tratów powinien celem otrzymania dokumentu podróży zgłosić się przed rozpoczęciem spławu w państwowym zarządzie wodnym, który znajduje się w miejscowości rozpoczęcia spławu, lub u organu nadzorczego państwowego zarządu wodnego, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży, znajdującego się w tej miejscowości. Jeżeli w miejscowości rozpoczęcia spławu niema państwowego zarządu wodnego ani jego organu, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży, właściciel lub kierownik tratwy może rozpocząć spław, powinien jednak w celu otrzymania dokumentu podróży zgłosić się w najbliższym państwowym zarządzie wodnym, znajdującym się w kierunku spławu przy drodze wodnej, jaką przebywa tratwa, lub u najbliższego w kierunku spławu organu nadzorczego tego zarządu, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży dla tratów. Jeżeli przy drodze, jaką zamierza przebyć tratwa niema państwowego zarządu wodnego ani organu nadzorczego, upoważnionego do wydania dokumentów podróży dla tratów, właściciel albo kierownik tratwy powinien przed rozpoczęciem spławu zgłosić się celem otrzymania dokumentu podróży do państwowego zarządu wodnego lub jego organu nadzorczego, upoważnionego do wydawania

dokumentu podróży dla tratwy, znajdujące się najbliżej od miejsca rozpoczęcia spławu i przy drodze wodnej łączącej się bezpośrednio z wodami, na których spław ma się odbyć.

§ 2.

1) Właściciel lub kierownik tratwy (retman) powinien celem otrzymania dokumentu podróży dla tratwy przedstawić państwowemu zarządowi wodnemu lub organowi nadzorcemu tego zarządu patent retmański oraz podać ustnie:

- a) imię, nazwisko i adres właściciela tratwy lub partji tratw;
- b) imię, nazwisko i adres kierownika tratwy lub partji tratw (retmana);
- c) miejsce rozpoczęcia i miejsce zamierzonego ukończenia spławu;
- d) rodzaj i gatunek spławionego drzewa;
- e) ilość tafli, wchodzących w skład każdej tratwy;
- f) największą długość i szerokość każdej tratwy.

2) Dane, dotyczące ilości tafli, wchodzących w skład każdej tratwy, oraz ich wymiary podlegają sprawdzeniu przez państwowy zarząd wodny lub jego organ nadzorczy.

§ 3.

Dokument podróży dla tratw sporządza się w trzech równobrzmiących egzemplarzach według wzoru, ustalonego w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Jeden egzemplarz dokumentu podróży otrzymuje właściciel lub kierownik tratwy (retman), drugi urząd wojewódzki a trzeci pozostaje w państwowym zarządzie wodnym.

§ 4.

Dokument podróży powinien być stale przechowywany na tratwie i okazywany na żądania organów nadzorczych. Kierownik tratwy (retman) obowiązany jest po ukończeniu podróży, na którą opiewa dokument podróży, lub przed przekroczeniem granicy Państwa zwrócić dokument podróży organowi nadzorcemu państwowego zarządu wodnego, w którego rejonie tratwa kończy swą podróż lub przekracza granicę Państwa.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy normujące sprawy objęte rozporządzeniem niniejszym.

Minister Komunikacji (—) M. Butkiewicz.
(str. 1)

Załącznik do § 3 rozp. Min. Kom.
z dnia 22 listopada 1933 r. (poz.297),
dnia . . . . . 193 . . . . .

Państwowy Zarząd Wodny w . . . . .

Nr. . . . .

Dokument podróży dla tratw na jednorazowy spław
tratwy (partji tratw).

Nr. tratwy	rodzaj spławianego drzewa	gatunek	Ilość tafli	największa		Powierz- chnia m ²
				długość m	szerok. m	

stanowiącej własność . . . . .
imię, nazwisko i adres właściciela . . . . .

i kierowanej przez . . . . .
imię, nazwisko i adres retmana . . . . .
posiadającego patent retmański Nr. . . . .
wydany . . . . .

data wydania patentu i nazwa urzędu, który patent
wydał z miejscowości . . . . .
do miejscowości . . . . .
Opłatę nawigacyjną zł . . . . . pobrano z
odległość drogi wodnej . . . . . km.

za kwitem Nr. . . . .
(pieczęć) . . . . . (podpis)
(str. 2)

Zapiski organów nadzorczych:

_____

_____

_____

Powyższe podaje się do wiadomości.
Gniezno, dnia 7. marca 1934.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Szczepański
referendarz.

Nr. A. 48/1/34.

We wtorek dnia 3 kwietnia 1934 r. rozpoczęcie si
w Komunalnej Szkole Kucia Koni w Gnieźnie now
3 miesięczny kurs kucia koni.

Kandydaci, którzy ukończyli lat 19, złożyli egz
min czeladniczy w zawodzie kowalskim, mogą się zg
sić na kurs do kierownika Kom. Szkoły Kucia Kon
w Gnieźnie przy ul. 3 Maja nr. 3.

Do zgłoszeń dołączyc należy świadectwo urodz
nia, świadectwo złożonego egzaminu na czeladnik
świadectwo zdrowia, oraz własnoręcznie napisany z
ciorys.

Opłata za kurs wynosi 25,— zł przy wolne
mieszkanu.

Gniezno, dnia 9 marca 1934 r.
Kuratorjum Szkoły Kucia Koni.

K O M U N I K A T .

W związku z zniesieniem od 1. stycznia rb. Zw
kregowego i powiatowego Urzędu Ziemijskiego w Po
znaniu, czynności jego przekazano pp. wojewodzie
starostwom.

Ze sprawami, które dawniej należały do powiat
wego Urzędu Ziemijskiego należy się zwracać do Star
rostwa. Komisarz Ziemijski urzęduje w Starostwie
Gnieźnie w każdy poniedziałek, środę i czwartek. P
zatem w Starostwie w Gnieźnie czynny jest codzien
nie sekretarz Komisarza Ziemijskiego piętro II pok
26, który załatwia sprawy bieżące, nie wymagając
decyzji Komisarza.

Stemple i pieczątki

kauczukowe i mosiężne

wszelkiego rodzaju dostarcza tanio i natychmiast

Drukarnia M. Cegielskiego

w WITKOWIE.